

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Pinsedag - 4. juni 2017

Prekentekest: Joh 20,19-23

Lesetekst I: 1 Mos 2,4-9

Lesetekst II: Apgj 2,1-11 eller Rom 8,9-11

Jesus bygger sin kirke

Innledning

Joh 20 forteller om tre ganger Jesus åpenbarte seg etter sin lidelse og død. Først møter han ei kvinne, Maria Magdalena, alene. Deretter viser han seg for alle disiplene, bortsett fra Tomas. Siste del av kapittelet handler om da også han fikk møte den oppstandne. Dette er et påskebudskap først og fremst. Vårt tekstavsnitt er det som står i midten og er det korteste. Det inneholder et tydelig pinsebudskap. *Han åndet på dem og sa: Ta imot Den Hellige Ånd.* (v22)

Han gir dem sin fred

Var det noe som ikke særpreget disse 10 disiplene og antakelig noe andre, så var det fred. I følge både Markus og Lukas er det grunn til å tro at noen kvinner og de to Emmausvandrerne kan ha vært til stede. Ryktet hadde spredt seg, og graven var konstatert tom. Det Maria Magdalena og noen andre kvinner fortalte, betvilte de sterkt. «*De mente det hele var løst snakk*» (Luk 24.11) Faren for at «jødene» også skulle arrestere Jesu nærmeste medarbeidere var overhengende. Et rykte gikk også ut på at det var disiplene som hadde stjålet Jesu kropp. Og siden det var romersk vakthold, ville de derfor også være ettersøkt av romerne. Ikke rart at dørene var stengt! De kan svært gjerne ha diskutert hvordan de usett skulle kunne snike seg ut av byen.

Da kom Jesus! (v19) Det første han sa, var en vanlig jødisk hilsen, men de må ha oppfattet noe mye mer. Jesus hadde kort tid tidligere sagt: *Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet.* (Joh 14.27) Johannes legger lite vekt på at disiplene tvilte, men husker at Jesus gjentok sin fredshilsen nok en gang. Slik vendte han frykt og angst til glede og begeistring. *Disiplene ble glade da de så Herren!* (v 20b).

Fred med Gud er en primær forutsetning for å kunne være Guds sanne kirke i verden. Bare gjennom den forsoning Jesus har gjort mulig, kan kirken være Hans redskap i verden. Ved at Hans kirke lever i denne forsoningen, i lyset, skal de også bevare denne freden seg imellom. (1 Joh 1.7) Og en slik enhet vil være et vitnesbyrd for verden.

Han gir dem bevis

Det må nødvendigvis ha gjort inntrykk å se at Jesus kunne komme inn til dem mens døren var låst, uten å banke på og uten å lukke opp. Slik han en dag gikk på de frådende bølgene på Genesaret, gikk han nå gjennom stengt dør. Men bevisene framfor noen var de uhyggelige naglemerkene og det gapende såret i siden. Her sto han lys levende foran dem, han som tre dager tidligere hadde ropt i smerte og angst der han hjelpeløst hang på korset. Nå hadde han allerede vist seg for både Maria Magdalena og noen andre kvinner og for de to på vei til Emmaus, mens nå viser han seg for dem som skulle få et lederansvar for å bringe budskapet til jordens ender. *Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med egne øyne, det vi så og som hendene våre tok på,*

det forkynner vi: livets ord. (1.Joh.1.1) Og da Judas sin etterfølger skulle utpekes, var det en forutsetning at det måtte bli en som...var sammen med oss hele den tiden Herren Jesus gikk inn og ut blant oss, helt fra begynnelsen, da han ble døpt av Johannes, og til den dagen han ble tatt fra oss opp til himmelen.(Apgj 1.21-22) De skulle være Jesu særlige øyenvitner.

Han gir dem et oppdrag

*Som Far har sendt meg, sender jeg dere. (v 21) Det er et hovedtema i Johannesevangeliet at Jesus var sendt fra Gud til verden. Det er et glimt inn i den hellige Guds usynlige tilværelse. Der ble beslutningen fattet om at Sønnen skulle inn i vår verden, sendt av Den Allmektige, som han kalte Far. Nå får denne sendelsen sin fortsettelse. Noen få vanlige menn og kvinner, samlet i sorg og angst, sendes nå til den verden de følte seg sterkt truet av med et budskap om fred! Og de gikk! Kort tid etter står Johannes selv og Peter og taler om hjørnesteinen som bygningsmennene forkastet. For dette ble de kastet i fengsel, men Peter sier rett ut: *Vi kan ikke la være å tale om det vi har sett og hørt.* (Apgj 4.21) Oppdraget er gitt til hele kirken. *Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler!* (Matt 28.19) Vi har ingenting å frykte. Her hos oss har vi ikke en verden som truer med fengsel og tortur. Men går vi? Svært mange i den kristne kirke er sterkt truet og forfulgt. Likevel er det mange slike som Johannes og Peter. De kan ikke la være å tale om det de har sett og hørt! Og kirken vokser!!*

Han gir dem utrustning

*Så åndet han på dem og sa: Ta imot Den Hellige Ånd. (v 22) Det er vinden som driver rotorene på vindmølla, drivstoffet som gir kraft til motorene, strømmen som gir lys i lampene. Det diskuteres blant lærde om det Jesus her gjør, var en symbolsk tildeling, en forsmak på det som ble lovet og som ble gitt femti dager senere, på denne pinsedag som vi feirer i dag. Kan hende Jesus så at det ville bli vanskelige dager likevel fram til den dagen Ånden skulle bli gitt. De måtte være forberedt. For det ble tøft. Få dager senere sitter de ved Genesaretsjøen og er usikre på ferden videre. De er heller ikke samlet. *Da pinsedag kom, var de alle samlet.* (Apgj 1.21) Og de var i Jerusalem! Det var tross alt der de skulle begynne sin vitnetjeneste. (Luk 24.47)*

Han gir dem autoritet

For at mennesker skal kunne få fred med Gud, må de få sine synder tilgitt. Noen må si det eller de må få se det i Bibelen at Gud tilgir den som bekjenner sine synder. Ved sjelesorgsamtale og bibellesning kan denne Guds tilgivelse tilsies en angrende synder. Her gir Jesus sine vitner et mandat til å formidle Guds nådige tilgivelse til den som angrer og tror. Jesus døde ikke for å frelse oss fra personlige tabber eller utilstrekkelighet. Han frelste oss fra Guds rettferdige vrede over vårt opprør og synd. I vår lutherske tradisjon har enhver kristen rett og plikt til å formidle denne tilgivelse til en som angrer og vender om. Men dersom en person forherder sitt hjerte og nekter å tro, kan vi med samme autoritet si: Du er fortsatt i dine synder! Det er den «nøkkelmakt» Peter fikk (Matt 16.19) og som kirken har autoritet til å forvalte. (Matt 18.18)

Bare slik kan Guds kirke bygges. Mennesker som har fått fred med Gud, som stoler på Hans ord og løfter, har påtatt seg oppdraget, blitt fylt med Hans Hellige Ånd og som med frimodighet er forvaltere av Hans mangfoldige nåde.

Per Larsen

Tidl. misjonssekretær i Den Norske Israelmisjon

per-larsen@lyse.net